

Дорога громадо,

1. Як це буває між людьми: я дав обіцянку, але з поважних причин не можу її виконати. Я кажу, що це має зрозуміти кожен. Але це не так! Виявляється, що я розчарував інших, навіть образив і завдав їм болю. У своєму другому листі до коринтян Павло мусить пояснити, що не зміг дотриматися своєї обіцянки приїхати до Коринфа, перш ніж вирушити до Македонії. На це були причини. Але все одно! Коринтяни розчаровані, роздратовані, обурені.

حضار گرامی،

۱. آنچه در میان ما انسان‌ها بسیار رخ می‌دهد این است: من قولی داده‌ام، اما به دلایلی موجه نمی‌توانم به آن عمل کنم. با خود می‌گویم: «این را که همه باید بفهمند.» اما چنین نیست! روشن می‌شود که دیگران را ناامید کرده‌ام، حتی آزرده و مجروح ساخته‌ام. پولس نیز در دومین نامه‌اش به قرنتیان باید توضیح دهد که چرا نتوانست به وعده‌اش عمل کند و پیش از سفر به مقدونیه، به قرنتس بیاید. دلایلی وجود داشت. اما با این حال! قرنتیان ناامید، سردرگم و خشمگین شدند.

2. Відразу ж постає питання, чи Павло дійсно цінує «свою» громаду. І швидко починають обговорювати, яке світло на його послання кидає ця незрозуміла поведінка апостола. У наших громадах також може швидко сформуватися негативне ставлення до когось, можливо, навіть спалахнути теологічна дискусія про принципи, хоча спочатку йшлося лише про особисту особливість, помилку, недогляд. А коли ми розчаровуємося, то не можемо так швидко про це забути.

۲. بهزودی این پرسش مطرح می‌شود که آیا پولس واقعاً «جماعت» خود را ارج می‌نهد یا نه. و خیلی زود این موضوع نیز پیش می‌آید که این رفتار به‌ظاهر غیرقابل فهم رسول چه تأثیری بر پیام او می‌گذارد. در جماعت‌های ما نیز ممکن است به‌سرعت نگرشی منفی نسبت به کسی شکل بگیرد و حتی بحثی بنیادین الهیاتی درگیرد، در حالی که در آغاز تنها پای یک ویژگی شخصی، یک خطا یا یک سهو در میان بوده است. و هنگامی که ناامید می‌شویم، به این آسانی از آن عبور نمی‌کنیم.

3. Paulus muss gewichtige Worte wählen und schreibt nach Korinth: „Bei der Treue Gottes, unser Wort an euch ist nicht Ja und Nein zugleich. Denn der Sohn Gottes, Jesus Christus, der unter euch durch uns gepredigt worden ist, durch mich und Silvanus und Timotheus, der war nicht Ja und Nein, sondern das Ja war in ihm. Denn auf alle Gottesverheißungen ist in ihm das Ja; darum sprechen wir auch durch ihn das Amen, Gott zur Ehre. Gott ist's aber, der uns fest macht samt euch in Christus und uns gesalbt hat und versiegelt und in unsre Herzen als Unterpfand den Geist gegeben hat.“ (2. Korinther 1,18-22)

۳. پولس ناچار است سخنانی سنگین و جدی به کار برد و به قرنّتس می‌نویسد:

«به وفاداری خدا، سخن ما به شما هم آری است و هم نه. زیرا پسر خدا، عیسی مسیح، که به‌وسیله ما در میان شما موعظه شد، به‌وسیله من و سیلوآنوس و تیموتائوس، هم آری و هم نه نبود، بلکه آری در او تحقق یافت. زیرا همه وعده‌های خدا در او آری است؛ از این رو ما نیز به‌وسیله او آمین می‌گوییم، برای جلال خدا. و این خداست که ما و شما را در مسیح استوار می‌سازد، ما را مسح کرده، مُهر نهاده و روح را به‌عنوان ضمانت در دل‌های ما نهاده است.»

(دوم قرنّتیان ۱: ۱۸-۲۲)

4. У Христі відбувається «так» Бога, «так» Бога кожному з нас. Ми чуємо це. Біблійні історії розповідають нам про це, пісні в пісеннику нагадують про це. Чому ж це так мало впливає на наше життя? Ми маємо свій досвід, так ми говоримо. Ми несемо в собі розчарування. Вони пов'язані з тим, що ми часто стикаємося з «ні», частіше ніж з «так». Не завжди це висловлюється, але мовчання також може означати «ні». Деякі люди до старості несуть в собі невпевненість, чи подобаються вони іншим такими, якими вони є.

۴. در مسیح، «آری» خدا رخ می‌دهد؛ آری خدا به هر یک از ما. ما این را می‌شنویم. داستان‌های کتاب مقدس آن را برای ما باز می‌گویند، سرودهای کتاب سرود آن را می‌سرایند. اما چرا اغلب از این آری، نیروی اندکی برای زندگی ما بر می‌خیزد؟ ما تجربه‌های خود را داشته‌ایم، می‌گوییم. ما ناامیدی‌ها را با خود حمل می‌کنیم. زیرا نه‌های بسیاری را تجربه کرده‌ایم، بیشتر نه تا آری. همیشه هم به زبان آورده نمی‌شود، اما سکوت نیز می‌تواند نه باشد. بسیاری از انسان‌ها تا سنین بالا با این ناامنی زندگی می‌کنند که آیا دیگران آن‌ها را همان‌گونه که هستند می‌پذیرند یا نه.

5. Чи я справді коханий, прийнятий? Чи я добре ставлюся до себе? Чи я знайшов своє місце в житті, чи все ще шукаю інше місце, іншу роль, інше щастя? Хто скаже «так» мені? Є такий тип людей, які, увійшовши в кімнату, швидко стають у центрі, заповнюють всю кімнату, і все орієнтується на них. Якщо я не такий, якщо я не можу цього зробити, якщо я скоріше стаю в кутку, спочатку не знаю, що сказати, чекаю – то часто можу довго чекати, поки хтось зацікавиться мною.

۵. آیا واقعاً دوست داشته می‌شوم، پذیرفته شده‌ام؟ آیا خودم می‌توانم خودم را دوست بدارم؟ آیا در زندگی‌ام به مقصد رسیده‌ام یا هنوز در پی جایی دیگر، نقشی دیگر، خوشبختی‌ای دیگر هستم؟ چه کسی به من آری می‌گوید؟ بعضی انسان‌ها هستند که وارد اتاق می‌شوند، فوراً در مرکز قرار می‌گیرند، همه فضا را پر می‌کنند و همه چیز به سوی آن‌ها جهت می‌یابد. اگر من چنین نیستم، اگر نمی‌توانم چنین باشم، اگر بیشتر کنار می‌ایستم، ابتدا چیزی برای گفتن ندارم و منتظر می‌مانم—آن‌گاه گاه باید مدت‌ها منتظر بمانم تا کسی به من توجه کند.

6. У Христі Бог каже мені «так». Чи торкає це мене? Я залишаюся скептичним. Багато з нас воліють залишатися скептичними. Ми мають свій досвід. Ми вже зазнали багато розчарувань. Нерідко ми плакаємо і культивуємо свої розчарування. У цьому ми дуже схожі на коринтян. Так приємно зануритися у розчарування. Вони можуть бути теплою печерою. Звідти нас ніхто так швидко не витягне.

۶. در مسیح، خدا به من آری می‌گوید. آیا این مرا لمس می‌کند؟ من تردید دارم. بسیاری از ما ترجیح می‌دهیم تردید داشته باشیم. ما تجربه‌های خود را داشته‌ایم. بارها ناامید شده‌ایم. اغلب حتی ناامیدی‌های خود را پرورش می‌دهیم. در این‌جا کاملاً شبیه قرن‌تیان هستیم. چه راحت می‌توان در ناامیدی‌ها پناه گرفت. آن‌ها می‌توانند غاری گرم باشند؛ جایی که کسی به این زودی‌ها ما را از آن بیرون نمی‌آورد.

7. Kann es vielleicht sein, dass wir zuweilen Suchtkranken ähnlich sind? Der Suchtabhängige lebt auch in einer ganz auf sich bezogenen Welt. Er will da raus und will es doch nicht. Er kann andere, die ihm helfen wollen, so in seine Ich-Welt hineinziehen, dass sie zu Co-Abhängigen werden. Es hilft nur, wenn der Abhängige die Welt der Selbstbemitleidungen verlässt, sich nicht mehr fortwährend seine Selbstsichten aufsays, sondern sich von außen sagen lässt, wie es um ihn steht und was er tun kann zu seiner Gesundung. Der Glaube in unseren Herrn Jesus Christus hilft zur Umkehr.

۷. آیا ممکن است که گاه شبیه معتادان باشیم؟ فرد معتاد نیز در جهانی کاملاً خودمحور زندگی می‌کند. می‌خواهد از آن بیرون بیاید و در عین حال نمی‌خواهد. او می‌تواند دیگرانی را که قصد کمک دارند، چنان به دنیای «من» خود بکشانند که آن‌ها نیز هموابسته شوند. تنها زمانی کمک ممکن است که فرد وابسته دنیای خودترحمی را ترک کند، دیگر مدام روایت‌های شخصی خود را برای خود تکرار نکند، بلکه بگذارد از بیرون به او گفته شود که وضعیتش چگونه است و چه می‌تواند برای شفای خود انجام دهد. ایمان به خداوند ما، عیسی مسیح، به توبه و بازگشت یاری می‌رساند.

8. У Христі Бог каже мені «так». Я можу вийти з теплої печери саможалю. Я людина, якій Бог каже «так». Інші можуть бачити в мені когось, про кого можна дізнатися багато з різних документів. Я також є людиною, дані про яку в Інтернеті доступні більше, ніж я хотів би. Я є користувачем, споживачем, виборцем, симпатиком, пацієнтом, членом, зацікавленою особою. Я є всім цим. Але я є ще багато чим іншим, і насамперед я є людиною, якій Бог каже «так».

۸. در مسیح، خدا به من آری می‌گوید. من می‌توانم از غار گرم خودترحمی بیرون بیایم. من انسانی هستم که خدا به او آری گفته است. دیگران شاید در من کسی را ببینند که اطلاعات بسیاری درباره‌اش در پرونده‌ها وجود دارد. همچنین کسی هستم که داده‌هایم در اینترنت بیش از آنچه گمان می‌کنم در دسترس است. من کاربرم، مصرف‌کننده‌ام، رأی‌دهنده‌ام، هوادارم، بیمارم، عضو هستم، علاقه‌مندم. همه این‌ها هستم. اما بسیار فراتر از این‌ها، و پیش از هر چیز، من انسانی هستم که خدا به او آری می‌گوید.

9. З того часу, як я почав існувати, він каже мені «так»: «ще в утробі матері, коли він дав мені моє єство і життя, яке я маю», – йдеться в пісні. (EG 325,2)
Боже «так» я найкраще відчуваю, коли випробовую його дію. У сутичці марнославств є для цього хороше поле для тренувань. Вирішальне «так» для мене вже сказано, я не мушу його заслужувати. У ієрархіях, конвенціях, оцінках швидко виникають заздрість і суперечки.

۹. از همان آغاز هستی‌ام، او به من آری گفته است: «آنگاه که هنوز در رحم مادر بودم، تو وجود و زندگی را به من بخشیدی»،
(بند ۲). EG 325. چنان‌که در سرود آمده است (آری خدا برای من بیش از همه زمانی قابل تجربه می‌شود که کارایی آن را بیازمایم. کشاکش خودنمایی‌ها میدان تمرین خوبی برای این کار است. آری تعیین‌کننده به من پیش‌تر گفته شده است؛ لازم نیست آن را با شایستگی به دست آورم. در رتبه‌بندی‌ها، عرف‌ها و ارزش‌گذاری‌ها، حسادت و نزاع زود پدیدار می‌شوند.

10. Моделі раннього дитинства залишаються ефективними протягом усього життя і підживлюють конкуренцію. Вміння поступатися є великою свободою. Допомогати в порозумінні та примиренні – це радісне задоволення. Я сказав «так» собі. Це дає мені свободу поступатися, розуміти інших, примирятися. Як прекрасно, життєрадісно і з насолодою може розкриватися «так» Бога, показують люди, які закохуються. Оскільки Бог вклав своє «так» в кожного з них, тут, незважаючи на всі відмінності, відбувається рівноправне примирення.

۱۰. الگوهای کودکی نخستین در سراسر زندگی اثرگذار می‌مانند و رقابت‌ها را شعله‌ور می‌کنند. توان کوتاه آمدن، آزادی بزرگی است. کمک به تفاهم و آشتی، رضایتی ژرف به همراه دارد. آری به من گفته شده است. این مرا آزاد می‌سازد برای کوتاه آمدن، برای درک دیگران و برای سازش. اینکه آری خدا چگونه می‌تواند سرشار از زندگی و شادمانی گسترش یابد، در انسان‌هایی دیده می‌شود که عاشق می‌شوند. زیرا خدا آری خود را در وجود هر دو نهاده است؛ اینجا، با همه تفاوت‌ها، برابری با برابری دیدار می‌کند.

11. Без застережень, без умов, без обміну послугами та винагородою. Я є «так» Бога, і Бог робить мене даром. А ти є цілком моєю любов'ю і в цьому також є даром Бога. Бог дарує нам одне одного. «Так» Бога робить нас людьми, здатними до любові. Це «так» показує нам ближнього, який потребує нашої любові.

۱۱. بدون هیچ قید و شرط، بدون محاسبه‌ی عملکرد و پاداش. من آری خدا هستم و خدا مرا به هدیه تبدیل می‌کند. و تو تمام عشق منی و تو نیز هدیه‌ای از سوی خدایی. خدا ما را به یکدیگر عطا می‌کند. آری خدا از ما انسان‌هایی می‌سازد که توان محبت دارند. این آری، همسایه‌ای را به ما نشان می‌دهد که به محبت ما نیاز دارد.

12. I так само це «так» спрямовує наш погляд на нас самих. Любов до ближнього і любов до себе нерозривно пов'язані між собою. Про це говорить стародавнє єврейське заповідь, яку Ісус переймає і підтверджує. «Люби свого ближнього, як самого себе». Ти повинен любити себе, ти можеш вважати себе хорошим і приймати себе таким, яким ти є. Деякі церковні етичні вчення мало наголошували на цьому або взагалі ігнорували. Деякі християнські виховання приховували це від нас або робили любов до себе підозрілою.

۱۲. و همین آری، نگاه ما را به سوی خودمان نیز معطوف می‌کند. محبت به همسایه و محبت به خویشتن به هم تعلق دارند. این را فرمان کهن یهودی می‌داند که عیسی آن را می‌پذیرد و تأیید می‌کند:

«همسایه‌ات را همچون خویشتن محبت نما.»
تو باید خودت را دوست بداری؛ مجاز هستی خودت را بیسندی و با خودت آشتی داشته باشی، همان‌گونه که هستی. برخی اخلاقیات کلیسایی این را کم‌رنگ کرده یا حتی نادیده گرفته‌اند. برخی تربیت‌های مسیحی آن را از ما دریغ کرده یا محبت به خود را مشکوک دانسته‌اند.

13. Сьогодні ми знаємо, як важливо, щоб людина ставилася з любов'ю до себе, до свого тіла і душі. Щоб добре піклуватися про обидва, потрібно мати час. І потрібно перестати завжди шукати вину в собі, вважати себе негідною нового завдання, виклику, принижувати себе. Я більше не піддаюся темним думкам, що ведуть до страху. Я можу бути собою, з моїми сильними і слабкими сторонами, з моїми успіхами і невдачами.

۱۳. امروز می‌دانیم که چقدر مهم است انسان با خود، با بدن و روحش، مهربان باشد. برای مراقبت از هر دو باید وقت گذاشت. و باید پایان یابد اینکه همیشه خودم را مقصر بدانم، خود را ناتوان از انجام وظیفه یا رویارویی با چالش‌ها ببینم، یا خود را کوچک بشمارم. دیگر خود را به هر مسیر تاریکی در ترس نمی‌سپارم. می‌توانم کنار خود بایستم، کنار قوت‌ها و ضعف‌هایم، کنار موفقیت‌ها و شکست‌هایم.

14. Я більше не мушу тікати від себе. Я залишаюся собою і кажу собі «так». Адже інший вже це зробив. У Христі Бог каже нам «так». Святий Дух живе в нас, запечатаний Ісусом Христом. Прислухаймося уважно! Погляньмо навколо! У ці дні всюди встановлюють різдвяні вертепи. З-за краю дерев'яного ясла стирчить маленька ручка новонародженого. Не дайте цій маленькій ручці залишитися порожньою. Бо хто наважиться на це з цією дитиною, той в кінці кінців повинен стати дуже сильним і радісним. Стати радісним і сильним, на це я сам кажу: «Так!» Амінь.

۱۴. دیگر لازم نیست از خودم بگریزم. نزد خود می‌مانم و به خود آری می‌گویم. زیرا دیگری پیش از این چنین کرده است. در مسیح، خدا به ما آری می‌گوید. روح القدس در ما ساکن است و به واسطه عیسی مسیح بر ما مهر نهاده شده است. خوب گوش فرا دهیم! به اطراف بنگریم! در این روزها در همه جا صحنه‌های میلاد برپا می‌شود. از لبه آخور چوبی، دست کوچک نوزاد بیرون آمده است. نگذارید این دست کوچک در خلأ بماند. زیرا هر که دل به این کودک بسپارد، در پایان بی‌هراس، نیرومند و شاد خواهد شد. نیرومند و شاد شدن—من خود نیز به آن می‌گویم: آری! آمین.